

naaet til et dødt Punkt i Forhandlingerne. Det blev meddelt mig, at Stemningen var den, at hverken Venstre eller det konservative Folkeparti var til at formaa til at strække sig videre end til den Lov, der blev vedtaget i sidste Rigsdagssamling. Jeg skitserede først og stillede derpaa et Mæglingsforslag, og jeg havde ogsaa den Tilfredsstillelse, at Forslaget i det væsentlige blev accepteret af to konservative Medlemmer af Udvalget, idet de optog det i en vel formelt noget ændret Skikkelse, men dog reelt paa det samme Grundlag, som jeg havde stillet Forslaget paa. Det er jo ikke nogen Hemmelighed, efter at det er blevet sagt af Ordføreren, og for øvrigt behøver de to ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti heller ikke at skamme sig over, at de har stillet dette Forslag. Jeg antager ikke, at nogen af de to ærede Medlemmer paa nogen Maade vil fragaa, at de har været med til at stille dette Forslag. Men det kunde ikke gennemføres i det konservative Folkeparti, der ganske utvivlsomt i høj Grad bestyrkedes i Modstanden derimod af den Holdning, som Venstre indtog.

Forslaget var af den Beskaffenhed, at dersom Venstre og det konservative Folkeparti virkelig i det Spørgsmaal, her foreligger, vilde vise god Villie til Forhandling, saa kunde der opnaas fuld Samstemmighed. Men Forslaget blev afvist, og de to Medlemmer, der havde stillet det positive Ændringsforslag i Udvalget, maatte tage dette tilbage, hvad jeg meget beklager. Skønt dette Ændringsforslag forringede det Lovforslag, jeg havde fremsat, var det dog af den Beskaffenhed, at det vedtaget vilde have givet de gamle en langt gunstigere Stilling end den, de faaar efter det Forslag, der nu skal vedtages her.

Jeg vil bede ærede Medlemmer erindre, at sidste Vinter var der ikke mindre end 123 Kommuner, som overhovedet ignorerede den Tilladelse, der var givet dem til at yde de gamle Brændselshjælp. Der er jo ikke nogen, der kan tænke sig den Mulighed, at de gamle i disse 123 Kommuner ikke, for en Dels Vedkommende, trængte til nogen Brændselshjælp, men naar de ikke fik det, var det, fordi de paa-gældende Kommunalbestyrelser ikke vilde være med til at yde de gamle den Hjælp, som det var en Forudsætning efter Lovens Vedtagelse her i Tinget, de skulde have. Akkurat det samme Forhold kan indtræffe i den kommende Vinter. Det er overmaade sandsynligt, at et stort Antal Kommuner ogsaa i den kommende Vinter vil

stille sig paa samme Standpunkt, som de 123 Kommuner stillede sig paa sidste Aar, uagtet Forholdet uomtvistelig er dette, at de gamle Landet over i ganske overordentlig høj Grad trænger til at faa mere Hjælp, end der nu ydes dem.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Vesterager for hans velvillige Udtalelser med Henblik paa, hvad der skal forhandles om, naar et Forslag til Revision af Aldersrenteloven kommer til at foreligge her. Jeg blev lidt ængstelig, da jeg hørte det ærede Medlem anden Gang, idet han ligesom gjorde et lille Forsøg paa at tage noget tilbage af det, han havde givet i sin første velvillige Udtalelse. Men jeg vil dog tro, at han vil fastholde sin først fremsatte Udtalelse længst muligt og bidrage af yderste Evne til, at det kan blive muligt at faa det konservative Folkeparti til for Alvor at arbejde paa at faa Aldersrenteloven forbedret.

Jeg kan desværre ikke takke det ærede Medlem Hr. Hedegaard for hans Udtalelser. Han rettede den Opfordring til de gamle, at de skulde være tilfredse med det, de havde faaet. Ganske vist stillede han i Udsigt, at Venstre vilde stille sig paa et sagligt Grundlag, men skal man tage efter hans Udtalelser, saa betyder dette „saglige Grundlag“ i Virkeligheden i det væsentlige Afvisning. Og det er Synd overfor de gamle, thi der findes en Mængde gamle Mennesker rundt om i Landet, som ikke faaar, hvad nødvendigt er, til deres Underhold, saaledes som Aldersrenteloven nu er. Derfor agter jeg ogsaa i Løbet af faa Dage her i Tinget at fremsætte Forslag til Revision af den nugældende Aldersrentelov, og jeg vil udtale Haabet om, at det trods alt skal lykkes i dette høje Ting at naa til Enighed om en Revision paa en saadan Maade, at de gamle kan være i hvert Fald nogenlunde tilfredse med det Resultat, der saa kan opnaas for dem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 97 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Der er ikke mere at forhandle i dette Møde.

Tingets næste Møde holdes i Morgen, Fredag den 14. November, Kl. 1 med følgende Dagsorden: